

נייר עמדה של "מורשת דרך" על תוכניות ה"סיוע" לענף התיירות וגם: מדוע השמיים סגורים בפועל?

מדוע מתנגדים מורי הדרך למה שמכונה "תוכנית הסיוע הממשלתית לענף התיירות"?

אנו מתנגדים לתוכנית משום שהיא איננה מפצה אותנו על למעלה מחצי שנה שבה הממשלה חסמה פעם אחר פעם כניסת זרים, בניגוד להתחייבות שלה לפתוח את השמיים. השמיים יהיו סגורים עוד זמן רב עקב מדיניות ממשלתית פוגענית ובלתי מידתית (יוסבר מטה). אין בתוכנית אפילו שקל אחד של פיצויים.

אבל קיבלתם 25 מיליון ש"ח לסירים ברשות הטבע והגנים הלאומיים.

סירים ברשות הטבע והגנים הלאומיים יתנו בממוצע 2-3 סירים למורה דרך על פני שנה שלמה, בין 2000-3000 ש"ח לכל מורה דרך. במקביל, הפרוייקט מציף את השוק באלפי סירים חינוכיים לציבור ויוצר תחרות בלתי הוגנת כלפי מורי דרך שכבר עובדים בהדרכות בשוק הפנים. **נכון לעכשיו הפרוייקט מתעכב.**

הציעו לכם הסבות מקצועיות.

אנחנו מתנגדים לסגירת ענף התיירות ולהחלפת מקצוע. ישראל קדושה למיליארדי אנשים והביקוש להגיע אליה לא יפסיק לעולם. למרות האמור הסבה מקצועית עשויה להתאים למורי דרך מעטים בלבד. הצבענו על הבעיות באופי ההכשרה בזמן אמת. **מתווה התוכנית יצא סוף סוף - והוא גרוע בהרבה מהצפייות הראשוניות הנמוכות. ברור שלא התייחסו לבעיות שעליהן הצבענו. להיפך.**

- **ביורוקרטיה במקום פשטות:** המתווה מסובך, מעמיד עוד משרד ממשלתי (משרד התיירות) באמצע. מורי הדרך ידרשו להוכיח זכאות במשרד התיירות, שיצטרך להעביר רשימה מאושרת למשרד הכלכלה. לאחר מכן להחתיים מסמכים, להגיש בקשות לוואצ'רים, לעבור שיחות, ורק אז-אולי-לזכות במלגת קיום, שגובהה המירבי-2500 ש"ח.
- **עמוד נחיתה ייעודי, שהתוכנית עצמה מציינת אותו:** פשוט לא קיים. לא ידוע מתי כן.
- **הכשרות חסרות:** לא ברור אלו הכשרות ייעודיות קיימות. יש כל מיני רעיונות על דף- לא ברור מה קונקרטי.
- **מלגת קיום בתנאים קשים במיוחד:** מלגת הקיום העלובה, של 2500 ש"ח, שכמעט לא מאפשרת לאיש לעבור הכשרה מקצועית, ניתנת רק להכשרות של מעל 20 שעות בשבוע (חצי משרה ומעלה). כלומר, לא רק שנדרשים לפרנס משפחות מ-2500 ש"ח, אלא שהם ניתנים רק עבור הכשרות שמקשות על כל אופק פרנסתי בזמן קיומן. בזמנו נטען שהמלגה הנמוכה ניתנת כיוון שהיא ללא מבחן הכנסה. ברור שבקושי יכולה להיות הכנסה נוספת לפי התנאים שהוגדרו כעת- סטירה לפנים.

הציעו לכם עבודות.

לא הציעו לנו עבודות ואין עבודות שהן חלק מתוכנית הסיוע. יש פה מצג שווא כפול: שר האוצר טוען שהוא מציע לנו עבודות ב 11,000 ש"ח, בעוד העבודות שהוא עצמו מדבר עליהן משלמות 7,500 ש"ח. במקביל, שר האוצר מצייר אותנו כציבור שלא מוכן לעבוד בעוד המשק משווע לידיים עובדות. זהו ניסיון שקרי להכפיש את ציבור מורי הדרך ולצייר אותם כאנשים שרוצים להיסמך על כספי מדינה. האמת הפוכה: אנו אנשים צנועים, עובדים כבר עכשיו בכל דבר שמתאפשר לנו, משלמים מסים ואוהבים את המדינה.

אז מה אתם רוצים?

1. אנו רוצים לעבוד. לאחר שהגשנו בג"ץ, ולאחר שבג"ץ דרש תשובות מהמדינה, **בוטלה מדיניות המדינות האדומות**. אנחנו דורשים מדיניות אחידה, שקולה, אחראית ויציבה, ללא שינויים קיצוניים שפוגעים בענף לטווח ארוך. אנחנו הענף הראשון שהממשלה סוגרת פעם אחר פעם בצורה לא מידתית, ועדיין אין מנגנון שיבטיח הגנה על עובדי הענף. מדינת ישראל חייבת להבין שסגירת ענף מחייבת לפצות אותו. למען הסר ספק: **ישנם ביקושים גבוהים להגיע לישראל**, בניגוד למה שנאמר על ידי אנשי הממשלה, שאינם מכירים את ענף התיירות ולא מבינים בו.
2. פתיחה אמיתית של השמיים: בניגוד גמור למה שמשדרת הממשלה, **אין ולא היתה פתיחה של השמיים**. למרות שבטלו המדינות האדומות, הדרישות של ישראל מחמירות מאוד ביחס לעולם ומונעות הגעה של תיירים. שתי דוגמאות קצרות, שלא מכסות את רוחב היריעה:
 - **מחלימים לא יכולים להגיע לישראל** משום שאין בידם תעודת מחלים דיגיטלית (יש רק ארבע מדינות זניחות שמנפיקות כזאת). מאות מיליוני מחלימים בארצות הברית, באירופה ובעולם, המהווים נתח שוק ענק, לא יכולים להגיע לישראל באופן קטגורי.
 - **דרישה של פחות מ-180 יום מאז מתן זריקת בוסטר**: תוקף הבוסטר עומד לפוג גם למעט המדינות שנתנו אותו (ומדובר על מיעוט של תנועת התיירים העולמית). אך גם באלו שנתנו את הבוסטר, תוקפו יפוג בקרוב והתיירים לא יוכלו לנחות בישראל.
3. אנו דורשים פיצויים. מזה חצי שנה, איננו מקבלים פיצוי מהמדינה בתואנה שהמשק חזר לעבוד. הממשלה בחרה לסגור את משק התיירות הנכנסת, כחלק ממדיניות קיצונית וחריגה ביחס לכל מדינות העולם. למרות הכרזותיה על פתיחת השמיים, פעם אחר פעם המדינה סגרה את השערים ברגע האחרון, תוך הסבת נזקים אדירים לענף ולעובדים בו.
4. אנו דורשים שעובדי הענף יוגדרו חיוניים. אנו דורשים שימצאו פתרונות לשמר את תשתית הענף ואת עובדיו.

אז מה אפשר לעשות?

- ראשית כל, להבין שמאחורי כל החלטה שמתקבלת ישנם אנשים**. ציבור עובדי ענף התיירות חש בגידה של המדינה כלפיו. לא רואים אותו.
- להתנגד**. אנחנו מצפים מכל חבר ועדה שמקיימת דיונים שקשורים בתיירות להתנגד לכל מדיניות שפוגעת בנו כל עוד לא מפצים אותנו על האסון הכלכלי שנגרם לנו. מספר חברי כנסת ושרים התבטאו בענין והביעו את מורת רוחם מקבלת החלטות שפוגעות בענף ללא פיצויים. למרות ההתבטאויות, לא נעשה דבר. **לא נסכים למסיבות יחסי ציבור על חשבוננו**. לא נפסיק להיאבק על מה שמגיע לנו.

מוגש כחומר למחשבה על ידי עמותת "מורשת דרך"